

לפיכך כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא העולם יש

בפני עצמו, שעל זה כל העולם כולו בשבילו ואירכיים לו בזה.

פני צדיק לחרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין זיע"א, פרשת שקלים

ירגיל עצמו לומר תמיד קדוש אני

קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלקיכם, איתא במדרש קדושים תהיו, יכול כמוני תלמוד לומר כי קדוש אני. הרמז בדבריכם ז"ל נראה לומר שיכול האדם להיות כמוני, כביכול (יכול כמוני, בלשון נחותא ולא בלשון בתמיהא), ועל פי מה דאמרו חז"ל: א"ר אלעזר עתידין צדיקים שאומרים לפניו קדוש כדרך שאומרים לפני הקב"ה שנאמר והיה הנשאר בציון והנוותר בירושלים קדוש יאמר לו (ב"ב ע"ה); ומפרש המדרש איך יכול לזכות למדרגה כה נשגבה? ואומר: תלמוד לומר כי קדוש אני, פירוש: תלמוד לעצמך לומר תמיד כי קדוש אני, ואם כה יאמר תמיד, הרי אם בוא יבוא היצר לפתנתו לאיזה דבר עבירה, יאמר לו: איזה פנים יהיה שקדוש חוטא,

יה לפיכך כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא העולם

איזהו עשיר השמח בחלקו, גם ברוחניות

ודע ששמעתי בשם הגמ"א שכן גם במילי דשמיא צריך להיות שמח בחלקו, אף שבודאי נכון לחמוד להיות לבו פתוח כפתחו של אולם לתורה, וגם לאמר ולחמוד אימתי יגיעו מעשי למעשה אבותי, מכל מקום צריך להיות שמח בחלקו שזכה לתורה ומעשים טובים.

מנחת וקדושה לתלמיד הגמ"א מוואלוז'ין ז"ע שער התורה חלק ב' את כ"ג

לכל אחד יש ענין אחד שבזה כל העולם צריכים לו

ועל כן אמרו כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא העולם, שבאמת בשביל כל אחד משראל נברא, וכמו שכתוב בברכות (דף ו'): על פסוק כי זה כל האדם, שקול זה כנגד כל העולם כולו, וכל העולם כולו לא נברא אלא בשביל זה ולצוות לזה, וזהו על כל אחד, כי כל אחד הוא מדוגל ומנושא בענין מיוחד